

689.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 1 września 1927 r.

o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Prawo używania znaku i nazwy Czerwonego Krzyża (Krzyża Genewskiego—równoramienny krzyż czerwony na białym polu) przysługuje łącznie:

1. Stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż”,
2. Zagranicznym Stowarzyszeniom Czerwonego Krzyża, przebywającym czasowo na terenie Rzeczypospolitej Polskiej za zezwoleniem władz państwowych,

3. Wojskowym władzom sanitarnym.

Prawo powyższe przysługuje również w ramach konwencji genewskiej o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych z dnia 6 lipca 1906 r. (Dz. U. R. P. z r. 1927 № 28, poz. 225) personelowi stowarzyszeń i władz, wyszczególnionych w p. 1, 2 i 3 artykułu niniejszego.

Art. 2. Poza stowarzyszeniami i władzami, wymienionymi w art. 1, nie wolno żadnym osobom fizycznym lub prawnym używać znaku lub nazwy Czerwonego Krzyża w celach handlowych, jako wzoru lub znaku towarowego.

Art. 3. Winni przekroczenia postanowień art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, lub też używania znaku czerwonego krzyża ludzako podobnego do znaku Czerwonego Krzyża Genewskiego ulegają, o ile czyn nie stanowi surowiej zagrożonego przestępstwa, karze grzywny do 1.000 zł., lub aresztu do 6 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Z karą może być połączone orzeczenie konfiskaty na rzecz stowarzyszenia „Polski Czerwony Krzyż” opakowań i towarów, opatrzonych wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia znakiem lub nazwą Czerwonego Krzyża.

Konfiskatę można orzec także wtedy, jeśli postępowania przeciw sprawcy czynu, przewidzianego w niniejszym artykule, nie można wdrożyć, lub też sprawcę uwolniono.

Do orzekania są powołane sądy powiatowe (pokoju).

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy z nim sprzeczne. Korzystanie z praw na nich opartych, jako też wprowadzanie w obieg wbrew przepi-

som niniejszego rozporządzenia towarów i używanie opakowań, które przed wejściem tego rozporządzenia w życie zostały opatrzone znakiem lub nazwą Czerwonego Krzyża, jest dozwolone w ciągu 6 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

690.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 23 sierpnia 1927 r.

o wymaganiach od kandydatów na stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie.

Na zasadzie art. 90 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządzam co następuje:

§ 1. Stanowiska egzekutorów sądowych w sądach na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i okręgu sądu okręgowego w Cieszynie, ustanowione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 593), mogą być nadawane kandydatom, którzy złożą z pomyslnym wynikiem egzamin przepisany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do egzaminu na egzekutorów sądowych mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy w charakterze woźnych najmniej rok zupełnie zadawalająco pełnili w sądach czynności organów egzekucyjnych.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do prezesa sądu apelacyjnego za pośrednictwem władzy przełożonej, która, przedkładając podania w drodze służbowej, zaopatruje je opinią swoją o uzdatnieniu i kwalifikacjach kandydata. O ile kandydat czynności organu egzekucyjnego pełnił w kilku sądach, należy przed przedstawieniem podania władzy przełożonej zasięgnąć opinii o uzdatnie-